

Whiskyprovning den 29.10 2010 – utdrag ur protokoll

Tema: Whiskysorter som vi inte har provat tidigare

Att bedömas:

1. Tobermory 10 y – Isle of Mull
2. Speyburn 10 y – Highlands
3. Glendronach Revival 15 y – Highlands
4. Benriach Curiositas 10 y – Speyside
5. Glenlivet French Oak Reserve 15 y – Speyside

Mannarna hade antagit utmaningen med kvällens tema och anlände med var sin hederligt inköpt skotsk maltwhisky, var och en lika stolt över just sitt fynd. Men oj vad stoltheten skulle komma på skam lite senare!

Alkoholhalten var 46 % i Glendronach och 40 % i övriga sorter. Systembolagets priser för de provade sorterna varierade från 319 kr (Speyburn) till 529 kr (Glendronach). Tobermory finns inte att få i Sverige.

Tyvär var det enbart fem sorter den här gången, eftersom Ingemar tvingats lämna återbud med kort varsel. Han skulle ha medfört den ordinära Loch Lomond, så vi var överens om att vi saknade Ingemar mer än den tilltänkta whiskyn.

Några kommentarer och omdömen om de provade sorterna:

Kommentarer om Tobermory: Färgen var halvmörkgul. Doften var något spritig med inslag av aceton. Bättre efter det att lite vatten hade tillsatts. Efter första provningen kom kommentaren "typisk whisky", vad det nu innebar. Smaken var ganska torr och spritig utan rökighet (från samma destilleri kommer också en rökig variant, dock icke denna). Någon kunde förnimma något lite sötma i form av karamell. Såväl doft som smak blev bättre efter spädning. Kort eftersmak. Whiskyn väckte inte någon större entusiasm, och omdömet kan sammanfattas med "tunn och mager".

Kommentarer om Speyburn: Ganska ljus. Doften snäll, inte mycket intensitet – halvtruten banan och fuktig halm i förening. Smaken, som vi tyckte var sämre efter spädning, innehöll choklad. Den var lite rundare än den förra. "Flår ente mungen precis." En kaffewhisky, tyckte någon. Eftersmaken något längre än föregående, men ändå ganska kort. En enkel whisky utan komplexitet och som saknar personlighet var det sammanfattande omdömet.

Kommentarer om Glendronach: Färgen var ganska mörkt gul. Doften innehöll malt med en viss sötma. "Bättre fart i" jämför med de båda tidigare. Sherrylagringen kändes tydligt. Smaken präglades av sherrylagringen med en kombination av salt, sött och surt. Sjökant med salt och surt, var en beskrivning, blåstång en annan. Smaken blev betydligt mjukare efter spädning. Medellång eftersmak.

Kommentarer om Benriach: Färgen mellangul. Doften rökig men balanserad, ganska snäll för att vara rökig. Smaken uttrycktes som enkel och smal, trots att den

är rökgig. Det sammanfattande omdömet blev att den här whiskyn inte kommer upp i klassen för rökgig whisky, om måttstocken är de stora kända sorterna på Islay.

Kommentarer om Glenlivet: Även den här var märkligt nog gul till färgen! Doften var mild och mjuk – rentvättad! Smaken uppfattades som gräslik (inte gräslig) med inslag av kola och blev ännu mjukare efter viss spädning. Hyfsat lång eftersmak.

Bedömningsprotokoll (poäng från 1 till 10)

	Tobermory	Speyburn	Glendronach	Benriach	Glenlivet
Staffan	3	2	6	6	6
Pelle	4	5	7	6	7
Christer	5	6	6	7	5
Göran	4	5	6	6	7
Bengt	5	6	5	5	6
Medelp.	4,2	4,8	6,0	6,0	6,2

Sammanfattningsvis var Mannarnas samlade omdöme, av poängen att döma, att vi provat ett antal medelmåttor. Två av whiskysorterna, Tobermory och Speyburn, låg t.o.m. under mittpunkten på bedömningsskalan, medan övriga låg lite högre – dock ingen riktigt högt.